LUMATALE

Luca și bunicul Zmeul cu povești

O poveste de păstrat împreună

DEMO • copil și familie fictive

Din amintirile voastre, o poveste pentru amândoi.

REFERINȚĂ FICTIVĂ

PERSONAJELE POVEȘTII

Două generații. Aceeași poveste.

Mustața bunicului. Batista roșie. Zmeul albastru.

Nu doar un nume pus într-un șablon.

LUMATALE • DEMO CU FAMILIE COMPLET FICTIVĂ

Referință sintetică → reinterpretare artistică 3D → poveste originală.
Fotografia nu aparține unui client real. Nu este testimonial.

Luca și bunicul — Zmeul cu povești

În fiecare sâmbătă, Luca mergea la bunicul. Bunicul îl aștepta în grădină, cu o batistă roșie în buzunar și câte o poveste nouă. În ziua aceea, pe banca de sub măr se afla un zmeu albastru. Avea un petic în formă de stea și o coadă galbenă cu trei fundițe roșii.

Luca: „Bunicule, zmeul acesta era al tău când erai mic?”

Bunicul: „Acesta l-am făcut pentru noi. Primul meu zmeu semăna mai degrabă cu un papuc. Un papuc foarte hotărât să nu zboare!”

Luca râse și își privi tenișii, ca și cum unul ar fi putut porni spre cer. Bunicul așeză zmeul pe masa din grădină. Lângă el puse un mosor de lemn.

Bunicul: „Îl încercăm împreună?”

Luca: „Eu țin mosorul! Și tu îmi spui povestea cu papucul!”

Porniră spre poiana dintre meri. Bunicul ridică zmeul, iar Luca ținu mosorul. Adierea umflă hârtia albastră. Zmeul se ridică puțin, se legănă și se așeză înapoi pe iarbă.

Luca: „Cred că și al nostru vrea să fie papuc.”

Bunicul: „Atunci avem o familie întreagă de papuci aventuroși. Hai să vedem ce ne spune coada.”

Se așezară unul lângă altul. Două fundițe se prinseseră între ele. Luca le desfăcu încet, în timp ce bunicul ținea hârtia. Apoi băiatul netezi panglica galbenă cu palma.

Luca: „Acum nu mai e încurcată. Mai încercăm?”

Bunicul: „Mai încercăm. Eu sunt aici.”

Luca și bunicul — Zmeul cu povești — continuare

De data aceasta, zmeul urcă ușor deasupra poienii. Steaua aurie prinse lumina soarelui. În jocul lor, din coada galbenă se desprinse un șir de scântei. Semănau cu niște desene făcute chiar pe cer.

Luca: „Uite! Parcă e un băiețel cu un zmeu!”

Bunicul: „Poate sunt eu, de pe vremea când nu ajungeam la clanța porții. Bunicul meu m-a ajutat atunci să fac un zmeu din hârtie.”

Luca se uită spre el. Nu se gândise până atunci că și bunicul fusese mic și avusese nevoie de cineva care să țină hârtia. Îi făcu loc mai aproape și îl întrebă încă ceva.

Luca: „Și bunicul tău spunea glume?”

Bunicul: „Unele foarte proaste. Cred că pe acelea le-am moștenit eu!”

Râseră amândoi. O fundiță roșie se răsuci în aer, iar scânteile desenară un măr, o bancă și două siluete alăturate. Una mică, una mare. Luca arătă spre ele fără să lase mosorul.

Luca: „Acum suntem noi! Aceasta e povestea noastră!”

Bunicul: „Da. Prima noastră sâmbătă cu zmeul albastru.”

Când vântul se domoli, coborâră zmeul împreună. În grădină împărțiră un măr și strânseră firul pe mosor. Luca alese un loc pentru zmeu lângă bancă, unde să îl găsească sâmbăta următoare.

Luca: „Îl mai ridicăm? Și îmi mai spui povești de când erai mic?”

Bunicul: „Sigur. Și inventăm și unele noi, împreună.”

Seara, acasă, Luca desenă un zmeu albastru și trei fundițe roșii. Pe bunicul îl desenă cu mustața puțin prea mare. Zâmbi, apoi puse desenul lângă pernă. Avea să i-l ducă sâmbătă. Până atunci, închise ochii și lăsă zmeul din poveste să plutească încetișor deasupra merilor. Noapte bună, Luca.

O poveste de păstrat împreună.

Ce poate primi familia

Personaj 3D, poveste originală în română, audio cu voci distincte, carte ilustrată și un trailer animat scurt.

Ce face acest demo personal

Mustața bunicului, batista roșie, zmeul albastru și sâmbetele petrecute împreună.

Ce este și ce nu este

Demo fictiv. Stilizare artistică, nu identitate biometrică garantată. Voci existente, nu clonele unei familii reale. Trailer, nu filmul întregii povești.

Pentru un proiect real

Date minime, acord explicit pentru fotografia copilului, scop și ștergere clare. Fără promisiuni terapeutice. Nicio publicare automată.